

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 februarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecătorii Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

 judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, delegat în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe

Savin (Șubert) Maxim Alexandr, născut la 14 martie 1981, originar și domiciliat în mun.Chișinău, bd.Dacia 38, ap.283.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 09.01.2014 - 20.10.2014,
2. Instanța de apel: 19.02.2015 - 08.05.2015,
3. Instanța de recurs: 07.12.2015 - 09.02.2016.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 20 octombrie 2014, Savin (Șubert) Maxim a fost condamnat în baza art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

2. Pentru pronunțarea sentinței, instanța a constatat că Savin (Șubert) Maxim, la 30 noiembrie 2011, aproximativ la ora 17.00, aflându-se pe teritoriul SA „Termoenergomontaj” din str.Sarmisegetuza 94/2, mun.Chișinău, în urma unui conflict cu Cucinir Irina, care în calitate de director al SA „Termoenergomontaj”, i-a cerut să părăsească teritoriul întreprinderii, a îmbrâncit-o pe ultima, în rezultatul cărui fapt aceasta a căzut jos pe partea dreaptă a corpului fiindu-i cauzată, conform raportului de expertiză medico-legală nr.3437/D din 14.12.2011, fractura capului osului radial drept, intraarticular, echimoză cu excoriație pe articulația genunchiului drept, edem al țesuturilor moi în regiunea maleolei laterale gamba stângă, vătămări ce condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie.

3. Împotriva sentinței au declarat apel avocatul A.Bodnariuc în numele inculpatului și avocatul S.Bordeniuc în numele părții vătămate, care au solicitat:

- avocatul A.Bodnariuc în numele inculpatului, casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, invocând că sentința este neîtemeiată, fiind apreciate incorect probele cauzei, și anume declarațiile martorilor E.Popov, D.Nadolin, D.Darii, E.Balan precum și materialele cauzei; instanța a făcut trimitere la declarațiile martorului D.Darii, care nu a fost audiat în ședința de judecată, procurorul refuzând de proba dată, astfel că partea

vătămată a obținut leziunile depistate întâmplător în stradă, iar a doua zi avînd conflict cu inculpatul, dorind să-i creeze ultimului probleme, a declarat că acesta i-a cauzat leziunile corporale;

- avocatul S.Bordeniuc în numele părții vătămate, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu aplicarea pedepsei de 5 ani închisoare, invocînd că prima instanță neîntemeiat i-a aplicat inculpatului pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată pe un termen de un an, deoarece infracțiunea comisă de către inculpat prevede închisoarea de la 5 la 7 ani, astfel că pedeapsa aplicată este prea blîndă în coraport cu fapta comisă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului S.Bordeniuc în numele părții vătămate și admis apelul avocatului A.Bodnariuc în numele inculpatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Savin (Șubert) Maxim în baza art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal a fost achitat, pe motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpat.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, în urma verificării și aprecierii probelor administrate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate, nu a fost dovedită prin probe suficiente, pertinente, concludente și utile, astfel că lipsește componența de infracțiune, sentința de condamnare fiind neîntemeiată.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, nici o probă sau document indicat de către acuzare, și anume declarațiile inculpatului, a martorilor A.Cojin, D.Nadolin, D.Darii, E.Popov, S.Preanico, S.Pîrvu, cît și actele cauzei - procesele-verbale de confruntare dintre inculpat și partea vătămată din 02.03.2012, dintre inculpat și martorul E.Balan din 12.04.2012, dintre partea vătămată și martorii E.Popov, D.Nadolin din 06.08.2012, dintre martorul P.Cucinir și martorii D.Nadolin, E.Popov din 06.08.2012, dintre martorul E.Balan și martorii E.Popov, D.Nadolin din 06.08.2012, 25.01.2013, de recunoaștere a persoanei după fotografie, nu demonstrează vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, astfel că conform prevederilor art.389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, sentința nu poate fi bazată pe presupuneri, din acest motiv necesită achitarea lui din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel neîntemeiat l-a achitat pe inculpat considerînd că toate probele prezentate de către acuzare nu dovedesc vina acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal; instanța de apel ilegal a dispus achitarea inculpatului în baza aceluiași probe, fără a le cerceta nemijlocit în instanța de apel; este neîntemeiată poziția instanței cu privire la modalitatea de apreciere a probelor, și anume a declarațiilor părții vătămate, deoarece nu au fost constatate careva temeiuri de a nu crede acesteia, mai mult că partea vătămată a fost preîntîmpinată de răspundere penală pentru darea declarațiilor false; eronat au fost interpretate de către instanța de apel probele cauzei, astfel că nu au fost examinate în mod complet, obiectiv și sub toate aspectele, dînd prioritate doar acelor probe, care în viziunea instanței demonstrează nevinovăția inculpatului în detrimentul probelor acuzării, care dimpotrivă dovedesc vinovăția acestuia.

6. Judecînd recursul declarat de procuror împotriva deciziei instanței de apel, verificînd legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialelor dosarului în raport cu motivele

invocate în recurs, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul urmează a fi admis cu casarea totală a hotărîrii atacate și menținerea hotărîrii primei instanțe, din următoarele motive.

Instanța de fond a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate în cauza penală, prin analiza profundă a acestora și coroborarea lor cu alte probe, apreciindu-le în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității fiecărei probe în parte.

În opinia Colegiului penal, întemeiat și argumentat sînt puse la baza sentinței pronunțate de către prima instanță în privința lui M.Savin (Șubert) următoarele probe, care dovedesc vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii incriminate:

- declarațiile părții vătămate I.Cucinir, din care rezultă că aflîndu-se pe teritoriul întreprinderii SA „Termoenergomontaj” din str.Sarmisegetuza 94/2, mun.Chișinău, unde între ea și inculpatul M.Savin (Șubert) s-a iscat un conflict din cauza neachitarii taxei pentru parcare, iar inculpatul refuza să evacueze automobilul. Înțelegînd că este inutil să se înțeleagă cu acesta, s-a întors cu spatele ca să plece, moment în care el a împins-o în spate și ea a căzut jos, lovindu-se la genunchiul drept și mîna dreaptă, seara simțînd durere în mîna s-a adresat la Spitalul de urgență, medicilor nu le-a explicat ce s-a întîmplat și nu a văzut ce au scris aceștia despre circumstanțele în care s-a produs fractura, dînsa nu le-a comunicat că a căzut întîmplător în stradă;

- declarațiile martorului S.Preanicov, care a declarat că la sfîrșitul toamnei anul 2011, în jurul orei 19.00, aflîndu-se pe teritoriul întreprinderii, discuta cu un cunoscut, cînd pe lîngă ei a trecut I.Cucinir, care era foarte stresată și se ținea de mîna, l-a întrebarea lui ce s-a întîmplat, dînsa i-a spus că a avut un conflict, că a fost lovită și îmbrîncită, însă nu i-a spus de către cine a fost lovită;

- declarațiile martorului S.Pîrvu, care coroborează cu cele ale lui S.Preanicov, care a declarat că împreună cu acesta discutau pe teritoriul întreprinderii SA „Termoenergomontaj”, pe lîngă ei a trecut I.Cucinir, care era înlăcrămată și se ținea de mîna, iar peste o săptămîna a văzut-o pe aceasta cu mîna în gips;

- și actele cauzei - procesele-verbale de consemnare a plîngerii lui I.Cucinir;

- raportul de expertiză medico-legală nr.3437/D din 27.12.2011, potrivit căruia la partea vătămată s-a depistat fractura capului osului radial drept, intraarticular, echimoză cu excoriație pe articulația genunchiului drept, edem al țesuturilor moi în regiunea maleolei laterale gamba stîngă, care se califică ca vătămare corporală medie;

- procesele-verbale de confruntare dintre inculpat și martorul E.Balan din 02.03.2012, dintre partea vătămată și martorii E.Popov, D.Nadolin, dintre martorii P.Cucinir și E.Popov, dintre martorii E.Balan, E.Popov și D.Nadolin din 06.08.2012;

- lista apelurilor telefonice de pe numărul inculpatului pentru perioada 28.11.2011-27.08.2012, ridicate de la SA „Orange”;

- răspunsuri la interpelările nr.203 din 17.01.2013 cu anexa copiei registrului 902 și nr.117 din 17.01.2013, conform căreia „Justar” a confirmat faptul prezenței la 30.11.2011 a colaboratorilor săi la întreprinderea SA „Termoenergomontaj” din str.Sarmisegetuza, 94/2, mun.Chișinău;

- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, prin care martorul D.Darii i-a recunoscut pe A.Cojin, M.Savin și E.Popov, ca persoane care în seara de 30.11.2011 se aflau pe teritoriul întreprinderii SA „Termoenergomontaj”.

Prin urmare, probele sus indicate, care au fost puse la baza sentinței de condamnare de către prima instanță, sînt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele și nu trezesc nici o îndoială.

Ținînd seama de cele menționate mai sus, Colegiul penal consideră greșită concluzia instanței de apel, precum că sentința de condamnare în privința lui M.Savin (Șubert) este bazată pe probe unilaterale, pe declarațiile martorilor care sînt contradictorii și trezesc dubii, pe presupuneri care nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece cumulul de probe sus-menționate, care au constituit obiectul cercetării judecătorești, dovedesc incontestabil vina lui M.Savin (Șubert) în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal și nu contravin prevederilor art.93, 94 Cod de procedură penală.

Instanța de apel, casînd sentința privind condamnarea lui M.Savin (Șubert) și pronunțînd o nouă hotărîre de achitare a acestuia, incorect a concluzionat că prima instanță nu a verificat multilateral toate împrejurările de fapt și de drept a cauzei în raport cu probele anexate la dosar, deoarece după cum s-a menționat mai sus, prima instanță le-a verificat prin prisma art.100-101 Cod de procedură penală, sub toate aspectele, complet și obiectiv, dîndu-le o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei și concludenței.

Concluzia instanței de apel, precum că prima instanță a analizat unilateral și eronat declarațiile părții vătămate I.Cucinir, a martorilor P.Cucinir, E.Balan, S.Preanicov, S.Pîrvu, punîndu-le la baza sentinței de condamnare a inculpatului, Colegiul penal o consideră neîntemeiată, dat fiind că acestea dimpotrivă, redau împrejurările reale în care a fost comisă fapta, coroborează între ele, nu trezesc careva dubii, mai mult că atît partea vătămată, cît și martorii sus menționați, au dat declarații sub jurămînt, fiind preîntîmpinați de răspundere penală pentru darea mărturiilor false, fapt ce nu pune la îndoială declarațiile acestora.

Nu poate fi reținută concluzia instanței de apel, precum că declarațiile martorilor A.Corjin, D.Nadolin, E.Popov dovedesc nevinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate, deoarece declarațiile acestor martori vin în contradicție cu declarațiile părții vătămate, a martorilor S.Preanicov, S.Pîrvu, P.Cucinir, E.Balan, mai mult, aceștia sînt persoanele cu care partea vătămată a și avut conflictul și de la care a cerut să părăsească teritoriul întreprinderii, dînșii fiind cointeresați în rezultatul cauzei date.

Instanța de apel, în confirmarea nevinovăției inculpatului, neîntemeiat a reținut răspunsul Centrului național științifico-practic de medicină urgentă nr.01-5/191 din 30.01.2013, fără a da apreciere circumstanțelor cazului stabilite în raportul de examinare medico-legală nr.6201 din 01.12.2011 în privința lui I.Cucinir, potrivit căroră „din spusele persoanei examinate rezultă că, la 30.11.2011, în jurul orelor 17.00, la serviciu, agresată de către o persoană cunoscută, fiind îmbrîncită brutal și a căzut în mîna dreaptă”, date ce au fost obținute îndată după incident.

Astfel, instanța de recurs consideră că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia că nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, deoarece prin probele administrate în cauză și prezentate de către partea acuzării, care au fost cercetate detaliat și apreciate în mod obiectiv de către prima instanță, s-a constatat totalmente vinovăția inculpatului.

Mai mult, instanța de apel și-a bazat concluziile sale de nevinovăție a inculpatului M.Savin (Șubert) pe declarațiile acestuia, a martorilor A.Cojin, D.Nadolin, D.Darii, E.Popov și un șir de acte, care nici nu au fost verificate și cercetate de instanța de apel, contrar prevederilor art.414 Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel

verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal și nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probe ce nu au fost verificate și consemnate în procesul-verbal al instanței de apel (f.d.7-8, 18-24 v.3).

Prin urmare, Colegiul penal constată că instanța de apel a comis o eroare de drept la judecarea apelului, nu a verificat pe deplin legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, motivată printr-un șir de probe și materiale care dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului M.Savin (Șubert), și neîntemeiat a tras concluzia că fapta nu a fost comisă de către acesta, motiv pentru care se apreciază că apelul avocatului A.Bodnariuc în numele inculpatului a fost greșit admis. Astfel, decizia instanței de apel în partea dată urmează a fi casată cu menținerea sentinței instanței de fond, care just a concluzionat asupra existenței în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, urmează să caseze hotărîrea instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

Prin urmare, Colegiul conchide că eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată avînd în vedere că apelul avocatului A.Bodnariuc în numele inculpatului greșit a fost admis, prin casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe în privința lui M.Savin (Șubert).

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(2) pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, delegat în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2015 în cauza penală în privința lui Savin (Șubert) Maxim, cu menținerea sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 20 octombrie 2014, prin care Savin (Șubert) Maxim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1an.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 01 martie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun